

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 23 lutego 2024 r.

DIH-3.707.25.2024.MU

DECYZJA DIH-III/26/2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Kamilę Katarzynę Sadowską prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Sklep Spożywczo-Przemysłowy "Przyjazny Tobie" Kamila Katarzyna Sadowska w Płużnicy od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr DT-61/2023 z dnia 28 grudnia 2023 r. (nr akt sprawy: DT.8361.199.2023), nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 27 i 28 listopada 2023 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Kujawsko-Pomorski WIIH” lub „organem pierwszej instancji” działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr DT.8361.199.2023 z dnia 27 listopada 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie spożywczo-przemysłowym w [xxxxxxxxxxxxx], należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx] dalej jako: „stroną postępowania”, „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Kontrolę przedsiębiorcy zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221) dalej jako: „Prawo przedsiębiorców” poprzedzono zawiadomieniem do przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 10 listopada 2023 r. w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący m.in.

kontrolę prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych towarów oraz uwidaczniania cen towarów i usług. Zawiadomienie to skutecznie doręczono przedsiębiorcy w dniu 14 listopada 2023 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.

W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie m.in. przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), dalej jako: „ustawa o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz.2776) dalej jako: „rozporządzenie”.

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorski WIIH objęli sprawdzeniem w handlowej placówce detalicznej 138 partii towarów, znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy. Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości nieprawidłowości polegały na:

- braku podania ceny przy 5 skontrolowanych towarach;
- braku podania ceny i ceny jednostkowej przy 23 skontrolowanych towarach;
- braku podania ceny jednostkowej przy 25 towarach.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Kontrolowany przedsiębiorca podjął w trakcie kontroli działania naprawcze, mające na celu uwidocznienie cen i cen jednostkowych zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 28 listopada 2023 r. (nr akt kontroli: DT.8361.199.2023) oraz w załączniku do tego protokołu do którego strona nie zgłosiła uwag.

Pismem wysłanym drogą elektroniczną w dniu 28 listopada 2023 r. strona zgłosiła uwagę do protokołu dotyczącą łącznej ilości posiadanych przez nią towarów w ofercie handlowej wskazując na liczbę 2500 wyrobów.

Pismem z 12 grudnia 2023 r. Kujawsko-Pomorski WIIH wyjaśnił, że łączna ilość towarów widniejąca w protokole z kontroli została podana przez stronę postępowania. W tym samym piśmie Kujawsko-Pomorski WIIH poinformował, że skorygowana liczba oferowanych towarów z 1000 na 2500 zostanie uwzględniona w dalszym postępowaniu, jednakże nie wpłynie ona na zmianę ustaleń kontroli w zakresie spełniania wymogów ustawy o informowaniu o cenach towarów i rozporządzenia.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, pismem z 12 grudnia 2023 r. Kujawsko-Pomorski WIIH (nr akt kontroli: DT.8361.199.2023) zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego z tytułu niewypełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. W tym samym piśmie Kujawsko-Pomorski WIIH pouczył stronę postępowania, że zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz.775 i 803) dalej jako: „kpa”, o przysługującym prawie do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, w szczególności wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz prawie do wglądu w akta sprawy w terminie 10 dni od daty doręczenia ww. pisma. Pismo zostało doręczone 14 grudnia 2023 r.

Pismem z 12 grudnia 2023 r. Kujawsko-Pomorski WIIH zwrócił się do przedsiębiorcy o przekazanie danych dotyczących wysokości obrotu i przychodów za poprzedni rok rozliczeniowy.

W dniu 18 grudnia 2023 r. przedsiębiorca przekazał Kujawsko-Pomorskiemu WIIH informacje dotyczące wysokości przychodu oraz obrotu osiągniętego w poprzednim roku obrotowym.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Kujawsko-Pomorski WIIH decyzją nr DT-61/2023 z dnia 28 grudnia 2023 r. nałożył na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z niewidocznieniem cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy o informowaniu o cenach. Decyzja stronie postępowania została doręczona 2 stycznia 2024 r.

W dniu 22 stycznia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Kujawsko-Pomorskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji (data nadania 8 stycznia 2024 r. w placówce pocztowej operatora wyznaczonego). W odwołaniu strona postępowania wniosła o anulowanie kary pieniężnej zaznaczając, że nałożona kara jest niewspółmierna do ilości zatowarowanych produktów, wielkości jej działalności, a stwierdzone nieprawidłowości nie są wynikiem celowego działania. Jej zdaniem nie zastosowano sankcji upomnienia, a nałożenie w decyzji kary pieniężnej w wysokości 500 zł jest dla niej dużą dolegliwością. Jednocześnie strona wskazała, że jako osoba początkująca powinna otrzymać upomnienie i nie powinna być potraktowana jak duża firma. Ponadto strona postępowania wskazała na zjawiska związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, takimi jak trudna sytuacja małych sklepów spożywczych ze względu na rosnące koszty prowadzenia działalności, konkurencji sklepów wielkopowierzchniowych oraz wzmożonej pracy w okresie świątecznym. W związku z powyższym wniosła o odstąpienie od wymierzenia (anulowania) kary.

Pismem z dnia 1 lutego 2024 r. znak DIH-3.707.25.2024.MU, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował o przysługującym jej prawie zgodnie z art.10 §1 kpa do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono przedsiębiorcy w dniu 6 lutego 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania. W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (inaczej cenę sprzedaży), zaś przez cenę jednostkową towaru lub usługi - cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach, stosownie do treści art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, pojęcie ceny jednostkowej towaru lub usługi oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisach o miarach.

Stosownie do § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się

w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obudowie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Z kolei § 4 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że szczególnych przypadkach uzasadnionym rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust.1. Natomiast w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor IH uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;

- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, ze zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/2394”.

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr DT-61/2023 z dnia 28 grudnia 2023 r, nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona postępowania wniosła o odstąpienie od wymierzenia (anulowania) kary zaznaczając, że nałożona kara jest niewspółmiernie wysoka. Strona postępowania podniosła, że nie był to czyn zamierzony i tym samym nie powinien skutkować takim zobowiązaniem, a nieprawidłowości które stwierdzono nie są wynikiem celowego działania. Jej zdaniem nie zastosowano sankcji upomnienia, a nałożenie w decyzji kary pieniężnej w wysokości 500 zł jest dla niej dużą dolegliwością. W związku z powyższym wniosła o odstąpienie od wymierzenia (anulowania) kary.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dalej: „Prezes UOKiK” podkreśla, że strona nie podważa samych ustaleń kontroli i stwierdzonych nieprawidłowości wskazując, że nałożona kara jest w jej opinii zbyt wysoka w stosunku do stwierdzonych nieprawidłowości.

Prezes UOKiK, po ponownym przeanalizowaniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności Protokołu kontroli z 28 listopada 2023 r. wraz z załącznikiem do protokołu i zawartych w nim ustaleń, nie miał wątpliwości odnośnie naruszenia przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załączniku do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanym sklepie nie były w sposób prawidłowy oznakowane ceną i ceną jednostkową. Do oceny wytypowano 138 produktów z oferty przedsiębiorcy, kwestionując brak ceny przy 5 skontrolowanych towarach, brak podania ceny i ceny jednostkowej przy 23 skontrolowanych towarach, brak podania ceny jednostkowej przy 25 towarach. Kujawsko-Pomorski WIIH słusznie uznał, że w niniejszym przypadku brak cen i/lub cen jednostkowych, łącznie przy 53 towarach (ok. 38% wszystkich poddanych kontroli), pozbawiło konsumentów prawa do podjęcia korzystnej dla nich decyzji w zakresie wyboru towarów. Prezes UOKiK podkreśla, że obowiązki nałożone przepisami ustawy o informowaniu o cenach dotyczą wszystkich przedsiębiorców, którzy prowadzą sprzedaż detaliczną towarów i nie ma przy tym znaczenia czy jest to sklep mały, duży czy samoobsługowy. Nie sposób uznać, że w niniejszym przypadku stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru, ponieważ stwierdzono odsetek nieprawidłowości na poziomie 38%. Przedsiębiorca zgodził się ze stwierdzonymi w podczas kontroli nieprawidłowościami oraz podpisał protokół kontroli, zgłaszając jedynie uwagę co do liczby towarów dostępnych w jego ofercie handlowej. Protokół stanowi niepodważalny i wiarygodny dowód w sprawie świadczący o naruszeniu jakiego dopuścił się kontrolowany przedsiębiorca. Zgodnie z art. 76 § 1 Kpa protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie. W ocenie Prezesa UOKiK, przedstawione przez stronę w odwołaniu argumenty są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie. Z treści zaskarżonej decyzji wynika, że Kujawsko-Pomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się wszystkimi ustawowymi przesłankami z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodów. W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, że strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach i cenach jednostkowych towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

W odwołaniu strona postępowania zakwestionował wysokość wymierzonej jej kary pieniężnej, uznając ją za zbyt wysoka. Prezes UOKiK dokonał ponownie analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że organ

pierwszej instancji prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki mające wpływ na wymiar kary.

Odnosząc się do ww. wątpliwości strony, należy wskazać, że z przytoczonych wyżej przepisów ustawy o informowaniu o cenach (art. 4 ust.1) oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy (§ 3 i § 4) wynika wprost, że obowiązek informacyjny odnosi się zarówno do oznaczenia towarów ceną, jak i ceną jednostkową. Naruszenie tego obowiązku polegało w tym przypadku na braku cen i/lub cen jednostkowych w 53 partiach towarów na 138 partii skontrolowanych. Odnosząc się do wyjaśnień strony, że część towarów zostało zakupionych przed kontrolą w okresie świątecznym, co wpłynęło na niewidoczność cen jednostkowych, należy w tym miejscu wskazać, że została ona poinformowana o zbliżającej się kontroli w Zawiadomieniu o zamiarze kontroli. Tym samym miała czas, aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny i ceny jednostkowe. Nie ulega też wątpliwości, że obowiązek ten powinien nastąpić przed momentem udostępnienia towarów konsumentom w celu ich zakupu. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek takiego informowania o cenach oraz cenach jednostkowych, aby konsument mógł w sposób rzetelny i świadomy zapoznać się z nimi przed dokonaniem wyboru. Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że konsument musi mieć możliwość zapoznania się z informacją o cenie oraz cenie jednostkowej bez konieczności podejmowania dodatkowych działań, np. poprzez dopytywanie o te informacje. Uwidocznienie cen jednostkowych jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy, z którego zwolnione są wyłącznie towary wskazane wprost w przepisach § 7 rozporządzenia. Należy podkreślić, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównywanie cen towarów na podstawie prostej kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Z tego względu, oprócz ceny za produkt na wywieszce cenowej, w miejscu sprzedaży detalicznej musi się na niej znaleźć także cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (kilogram, liter). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów, ale także mogą faktycznie stwierdzić, czy podana cena jednostkowa jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zawarciu umowy sprzedaży w innym sklepie. Brak podania ceny i ceny jednostkowej narusza prawo konsumenta do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza jego możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów.

Prezes UOKiK wskazuje, że zaskarżoną decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej wydano na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z ustaleniami kontroli, które wskazują na niewykonanie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 tej ustawy oraz § 3 i § 4 rozporządzenia.

Przedsiębiorca funkcjonuje na rynku od 2018 roku, a więc powinien znać i stosować się do przepisów prawa związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Strona postępowania była obowiązana uwidocznić w miejscu sprzedaży detalicznej informacje cenach i o cenach jednostkowych towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zauważyć należy, iż zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie strona nie wykonała powyższych obowiązków w zakresie uwidocznienia cen i/lub cen jednostkowych dla objętych kontrolą 53 partii towarów, co skutkowało wymierzenia jej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W niniejszej sprawie Kujawsko-Pomorski WIIH był uprawniony do wymierzenia stronie kary pieniężnej w oparciu o art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), która stanowi 2,5 % górnego wymiaru kary.

Biorąc pod uwagę, że strona postępowania zakwestionowała wysokość wymierzonej kary pieniężnej, uznając ją za zbyt wysoką. Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że dokonana przez Kujawsko-Pomorski WIIH ocena przesłanek dotyczących wymiaru kary, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że charakter i waga naruszenia obowiązków była istotna. Jak słusznie stwierdził Kujawsko-Pomorski WIIH cena i cena jednostkowa jest jednym z podstawowych kryteriów obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z wartościami innych towarów o podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach. Strona nie uwidaczniając cen i cen jednostkowych przy towarach uniemożliwiła kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudniła kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Przy ocenie tej przesłanki, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę również skalę naruszenia obowiązków, stwierdzając nieprawidłowości w stosunku do 38% objętych kontrolą towarów. Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował czyn strony jako znaczne naruszenie obowiązków.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę podjęte przez stronę działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, polegające na podjęciu działań naprawczych, w wyniku których usunęła ona stwierdzone nieprawidłowości. Przy ocenie tej przesłanki, organ pierwszej instancji prawidłowo również uwzględnił fakt, iż strona nie była wcześniej objęta jego kontrolą w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących obowiązku uwidaczniania cen, gdyż nie posiada w tym zakresie wiedzy, w związku z czym opisane wyżej nieprawidłowości stwierdzono u niej po raz pierwszy. Analizując tę przesłankę, zasadnie uwzględniono również okoliczność, że strona prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej od 2018 r., a więc od stosunkowo długiego czasu, w związku z czym strona winna wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności i stosować się do nich, zwłaszcza, że naruszone przez nią obowiązki w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych, są istotne z punktu widzenia praw i interesów konsumentów.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę charakter naruszenia obowiązków oraz zebrany w aktach sprawy materiał dowodowy należy stwierdzić, że organ pierwszej instancji słusznie przyjął, iż przesłanka uzyskanych korzyści majątkowych lub straty w związku z naruszeniem obowiązków nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ stwierdzenie naruszenia prawa nie jest uzależnione od osiągnięcia korzyści majątkowej lub uniknięcia straty przez podmiot podlegający ukaraniu.

Uwzględniając trzeci czynnik wpływający na wymiar kary, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, przekazane przez stronę informacje o wielkości obrotów, przychodu za poprzedni rok i na ich podstawie w sposób optymalny ustalił wysokość sankcji. Jednocześnie organ pierwszej instancji wziął pod uwagę ww. informacje i na ich podstawie słusznie stwierdził, iż udziały strony w obrocie rynkowym są jednym z najmniejszych w stosunku do innych kategorii przedsiębiorców określonych w Prawie przedsiębiorców, co pozwolił mu uznać, iż należy on do kategorii mikroprzedsiębiorców.

Odnosząc się do czwartej przesłanki wymiaru kary tj. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2017/2394, organ pierwszej instancji słusznie przyjął, że przesłanka ta nie znajduje zastosowania w sprawie, gdyż kontrola prowadzona przez organ nie jest kontrolą prowadzoną w sprawach dotyczących działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy

o informowaniu o cenach, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przesłanki, jakimi kierował się Kujawsko-Pomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do zmiany decyzji na korzyść strony postępowania w tym do odstąpienia od zastosowanej sankcji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 500 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest w opinii organu drugiej instancji, kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia.

Kara pieniężna musi odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta poprzez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.U. UE.L. 1998.80.27) dalej jako: „dyrektywa 98/6/WE” stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna tj. właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były wyłącznie towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenach i cenach jednostkowych. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 500,00 zł (słownie pięćset złotych 00/100) jest kwotą optymalną i wystarczającą do spełnienia jej celów. Tym samym, takiej kary nie można uznać za wygórowaną i zbyt dotkliwą, jak podniosła strona postępowania w odwołaniu.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona niezwłocznie usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Sam fakt usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości przemawia na jej korzyść i stanowi okoliczność łagodzącą, jednakże nie jest wystarczające do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci zostali pozbawieni informacji o cenach i/lub cenach jednostkowych w przypadku objętych kontrolą 53 partii towarów oferowanych do sprzedaży, stąd też wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą, co już wyżej wykazano. Brak uwidocznienia cen lub cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującemu

porównanie cen wyrobów z cenami towarów w niej palcówce handlowej, co utrudnia dokonanie optymalnego i właściwego wyboru dla konsumentów, tym samym naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do informacji o cenie. Organ drugiej instancji, stwierdza, że naruszenie nałożonych przez przedsiębiorcę obowiązków w sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów i ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie i cenie jednostkowej towarów zagwarantowanej obowiązującymi przepisami. Mając na uwadze powyższe, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą, a zarzuty zawarte w odwołaniu uznać za bezzasadne. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, to należy wskazać, że te przesłanki muszą być spełnione łącznie. Biorąc pod uwagę powyższe, wskazanie na podjęcie dobrowolnych działań przez stronę postępowania, nie spowoduje, że zaistnieje podstawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż jak słusznie uznał organ pierwszej instancji na podstawie posiadanej wiedzy, na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, ani też strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 tej ustawy, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor IH. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Kujawsko-Pomorskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona postępowania nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem nie uwidoczniała ceny przy 5 skontrolowanych towarach, ceny i ceny jednostkowej przy 23 skontrolowanych towarach, ceny jednostkowej przy 25 towarach. Artykuł 189f § 2 Kpa, stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w

drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 Kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Prezes UOKiK wskazuje, że w związku z faktem usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości niezwłocznie, organ pierwszej instancji nie musiał wzywać strony do przedstawienia dowodów potwierdzających ten fakt. Jednocześnie rodzaj naruszenia nie wiązał się z koniecznością powiadomienia o nim właściwych podmiotów. W ocenie Prezesa UOKiK, samo usunięcie naruszenia prawa nie jest wystarczające i nie pozwoli na spełnienie celów administracyjnej kary pieniężnej nakładanej na podstawie ustawy o informowaniu o cenach, która pełni nie tylko funkcję dyscyplinująco-represyjną, ale także i prewencyjną, mającą zapewnić wysoki poziom ochrony interesów konsumentów i zapobiec powstawaniu podobnych naruszeń w przyszłości. Stąd też, należy przyjąć, że zastosowanie art. 189f § 2 i 3 Kpa w omawianym przypadku byłoby bezcelowe.

W ocenie Prezesa UOKiK, prowadząc postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie Kujawsko-Pomorski WIIH postępował zgodnie z zasadami dotyczącymi prawdy materialnej (obiektywnej), obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sposób wyczerpujący oraz oceny, czy dana okoliczność została udowodniona podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii Prezesa UOKiK istotne dla sprawy są ustalenia kontroli. Strona postępowania nie wypełniła obowiązków w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym - protokole kontroli wraz z załącznikiem, przyjętym przez stronę. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy wskazują wprost, jakie obowiązki informacyjne ciążyą na przedsiębiorcy, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane. Zatem samo stwierdzenie w trakcie kontroli, że kontrolowany przedsiębiorca nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy wyrobach powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do zmiany decyzji na korzyść strony postępowania, czy uchylecia zaskarżonej decyzji lub też do odstąpienia od zastosowanej sankcji. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, zaś zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

W związku ze wskazaniem przez stronę, że kara jest bardzo dotkliwa Prezes UOKiK informuję, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), organ administracji publicznej, który nałożył karę pieniężną (tj. Kujawsko-Pomorski WIIH), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary pieniężnej lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
 - 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
 - 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.
- Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiąca dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary staje się ostateczna.

Kara pieniężna staje się zaległością w sytuacji, gdy nie zostanie uiszczona w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxxxxxxxxxx]
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (DT.8361.199.2023)
3. a/a